

Голова советської делегації **Ніколай Тарасов** заявив на пресовій конферен-

КАНДИДАТКИ НА КРАЛЮ І КНЯЗІВЕН УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В ЗСА

Оцим представляємо широкий читачський публіці молодих українських студенток, які 4-го листопада ц.р. репрезентуватимуть українські часописи і журнали на 6-му Балі Преси у Філадельфії.

Ця традиційна вже у нашій громаді імпреза, що її улаштовують Фінансова Комісія Світових Федерацій Українських Жіночих Організацій, СФУЖО, та Спілка Українських Журналістів Америки, СУЖА, має на цілі не лише товариську зустріч, але в першу чергу пропаганду української преси і зацікавлення нею нашої молоді.

Вибір кралі і князівен української преси приносить розголос тим, які здобувають це ім'я, однак у неменшій мірі і тій пресі, яку вони репрезентують.

Слід також відмітити, що кандидаток в цьому конкурсі не лише оцінюють на підставі їхнього зовнішнього вигляду, але також із-за їхньої інтелектуальності, активності в українському житті і широкого зацікавлення. Найкращий доказ цього це наші цьогорічні кандидатки.

Кожна з них знає добре українську мову, читає українські періодичні видання та активно працює в студентських та молодечих організаціях. Все це разом творить духову внутрішню красу кожної кандидатки на кралю і князівен української преси.

(Сторінку підготувала Катка Семанишин)

ЛІДІА БОЙКО
„Свобода“

19 років; студентка Ратгерського університету в Ньюарку — предмет психології; член Української Студентської Громади та Пласту в Ньюарку, представник Української Студентської Громади в місцевому Відділі УЖА. Закінчення: музика, гра на фортепіані, народні танки та відбиванка.

РОМА КАСІАН
„Америка“

19 років; студентка другого року Колумбійського коледжу в Ньюарку, де студентка медичної технології; член Пласту та колишній член Музичного Інституту, виступала в опері „Пан Коцький і опереті „Дейзі“ та драматичній п'єсі „Електра“, член танцювального ансамблю „Черемош“, зацікавлення: музика, гра на фортепіані, гітара, відбиванка та настільний теніс.

ЛЕСЯ РИБАКІВ
„Лис Микита“

18 років; студентка Аур Лейді оф Ендржелс коледжу, в Глен Рідж, Па., де студентка міжнародну корпоративну адміністрацію та є на листі Діна; член Ліги Української Католицької Молоді, Пласту, Українського Католицького Хору та Міжнародного Теснічарського Товариства; закінчила спеціальний вишкіл при Корнелі університеті та стала членом молодечого суду у повіті Томкінс, де виконує функцію адвоката; зацікавлення: музика, мистецтво, журналістика, гра на фортепіані, малювання, відбиванка та писанкарство.

МОТРИЯ СЛУПЧИНСЬКА
„Вісті Комбатанта“

17 років; учениця останнього року середньої школи мистецтва в Нью Йорку, де студентка балет; виступала у балетах, що їх ставила школа Роми-Прийми Богачевської та у виставах Студії Мистецького Слова Л. Крушельницької; зацікавлення: балет, лецитарство, відбиванка та плавання — учасниця пластових лецитарських таборів. Член 14-го Відділу УНСОЮ.

ТАНІА ШУСТ
„Наш Голос“

19 років; абсолюентка Морленд середньої школи й далі студіює музику і психологію; член Української Студентської Громади, Пласту та Українського Музичного Інституту у Філадельфії; зацікавлення: музика, журналістика, спорт, мистецтво та фотографія; планує у найближчому часі влаштувати дипломовий концерт.

МАРІЙКА ГОЛІНАТА
„Українка в Світі“

19 років; студентка Ратгерського університету в Ньюарку, де студентка політичних наук; абсолюентка Школи Українознавства в цьому ж місті; член Української студентської Громади, Пласту та Українського Музичного Інституту в Ньюарку; зацікавлення: гра на фортепіані, модерне малювання та відбиванка. Член 25-го Відділу УНСОЮ.

ЛЕСЯ ГАНАС
„Бойківщина“

17 років; студентка останнього року середньої школи в Палатіні; має намір студіювати право на Ілліноїському університеті; абсолюентка „Рідної Школи“ у Філадельфії; член Пласту, лецитарського клубу, учасниця в Школі Українознавства та грає у відбиванковій дружині СУМА в Палатіні; зацікавлення: мистецтво, спів та інструментальна музика. Член 216-го Відділу УНСОЮ.

ОЛЬГА МАРІЯ
МИХАЙЛЮК
„Квітучі Береги“

19 років; студентка Темпл університету, де студентка мистецтва; член Української Студентської Громади, Пласту, Зарева, Театральної Студії Молоді, Церковного Ансамблю при парафії Христа Царя, Українського Музичного Інституту та Українського Золотого Хреста. Секретаркою Світової Управи Зарева та секретаркою 20-му Відділу Українського Золотого Хреста; зацікавлення: мистецтво, спів та інструментальна музика. Член 216-го Відділу УНСОЮ.

ОКСАНА МАРІЯ
КУРОВИЦЬКА
„Юнак“

17 років; студентка першого року Колумбійського університету в Нью Йорку, де студентка біології; член Пласту та студентської громади при Колумбійському університеті; абсолюентка Школи Українознавства та учасниця літніх курсів в Гарварді; Гетьманівна ХУ-ї Орликів; була членом редакційної колегії Академії св. Юра „Переможець“ та співредактором річника „Лицар“, дописує до „Юнака“ та в майбутньому хотіла б стати членом редакційної колегії; зацікавлення: гра на бандурі, їзда на снігових та водних лижах, ковзаня, пише писанки та вчить інших їх писати.

ЛЕСЯ КРУЧКО
„Віра“

17 років; студентка останнього року середньої школи Ворен Гіллс; член ОДУМ-у та церковного хору в Церкві Пам'яті в Бавні Брюнн. Відбуває літні табори та належить до гуртка бандуристів, де співає і грає на бандурі; зацікавлення: музика, спів і спорт. Планує студіювати музику, бути концертною піаністкою. Грає на бандурі, електричному піаніно і органі. Вчить синтезати голосу. Закінчила школу „Гімнастика тепер“ і сьогодні працює інструктором у тій самій школі та вчить гімнастики малих дітей.

МАРІЙКА ДУДАР
„Авангард“

22 роки; абсолюентка школи Берклей, де закінчила комерційні студії і працює по професії у фірмі реклами Фут, Конс і Бейлінг в Нью Йорку; член СУМА, Осередку ім. 30-го червня в Йонкерс, де виконує функцію заступника булавної та виховниці старшого Юнацтва; зацікавлення: гра на фортепіані, народні танки, вишивання, писанкарство, відбиванка та лецитарство. Член 8-го Відділу УНСОЮ.

ХРИСТИНА МАРІЯ
ЧИЖОВИЧ
„Вісті СФУЖО“

19 років; студентка Ля Сял коледжу, де студентка хемії та психології; член українського клубу у цьому ж коледжі, Пласту та аккомпаньор чоловічого хору „Прометей“. Рівнож належить до програми віні студентів при Об'єднаних Націях. Вчила в „Рідній Школі“ 4-ту класу. В Ля Сял коледжі є інструктором відбиванки та лецитарства; зацікавлення: спорт, гра на фортепіані, бандура та гітара.

МОТРИЯ БОЙКО
„Шлях“

20 років; студентка Пірс коледжу, де студентка торговельну адміністрацію; член Української Студентської Громади, Пласту та Театру Української Молоді у Філадельфії; абсолюентка „Рідної Школи“ та учасниця літніх курсів в Гарварді; зацікавлення: журналістика, музика, народне мистецтво, народні танки та театральне мистецтво.

НАТАЛКА ОЛЕКСАНДРА
КОВАЛИШИН
„Народна Воля“

19 років; студентка Темпл університету, де студентка історії та політичних наук; член Пласту, та Братства Молоді при парафії св. Архистратига Михаїла. Гетьманівна ХУ Орликів, абсолюентка „Рідної Школи“, де пізніше стала асистенткою та продовжувала науку на літніх курсах Українського Католицького Університету в Римі, одна з перших членів Театральної Студії Молоді у Філадельфії, брала участь у п'єсі „Електра“ та грала головну жіночу роль в драмі „Адвокат Мартіан“ Лесі Українки, закінчила середню музичну освіту Українського Музичного Інституту; зацікавлення: музика, їзда верхом на конях, писанкарство, мистецтво, література та старинна історія. Членка 216-го Відділу УНСОЮ.

НАДІЯ МАРІЯ КІЧУЛА
„Форум“

19 років; студентка Монтегомери Каунті Коммюніті коледжу, де студентка Торговельну Адміністрацію; активний член старшого пластування; зацікавлення: музика, гра на фортепіані, гітара, плавання, відбиванка та дописує до української преси. Член 45-го Відділу УНСОЮ.

ЛІДІЯ ФЕШЕНКО-
ЧОПІВСЬКА
„Екран“

18 років; студентка Нортвестерн університету в Еванстоні, Ілліной, де студентка гуманістичних наук; член Української Студентської Громади при цьому ж університеті; тому що мешкає далеко від українського центру на власну руку і в свій спосіб знайомить американців з Україною. Українським танком та пісню здобула 363 трофеї. На Всеамериканському Фестивалі Молоді в Нотрдам університеті своїм „Козачком“ здобула друге місце. Рівнож найбільше призначення за український танець та опис українського села одержала в Зайоні, Ілліной, під час святкування Дня Праці. В змаганнях таланту у Мічиген Сіті, Індіана, одержала першу нагороду за український танець; зацікавлення: спів, українські танки, гра на фортепіані, мови, моделювання, плавання, писанкарство, лецитарство.

АДРІЯНА АНАСТАЗІЯ
РІГОВСЬКА
„Наше Життя“

17 років; студентка середньої школи — Домініканської Академії; член Пласту, де виконує такі завдання: куріння 30-го Куреня, курінний хронікар, гурткової хронікар, скарбник 8-го гнізда новачок; зацікавлення: театр, належить до Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької, журналістика, малювання, лецитарство, ковзанство та відбиванка. Член 184-го Відділу УНСОЮ.

НАТАЛКА МАРУШАК
„Українське Православне Слово“

18 років; студентка Ратгерського університету в Ньюарку; член Української Студентської Громади, „Чорноморської Січі“ та Пласту в Ньюарку; зацікавлення: відбиванка, плавання, лецитарство, гра на фортепіані та малювання. Член 214-го Відділу УНСОЮ.

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2)

уточніше час, коли писався цей твір, та характеризує мову його автора.

Для повноти треба принаймні назвати інші праці в цьому Збірнику. М. Антонович, „Колі постоли Громади?“, Ю. Бойко-Блохін, „Данте і Україна“ (по-німецьки); О. Вінтоняк, „Київ 1770-х років в описі Я. А. Гюльєнштедта“.

Ю. Гасцький, „Адміністрація Козаччини: Прилучський полк“; В. Гришко, „Чи Володимир Мономах — історичне ім'я?“ Р.Климець, „Герби кубанських і підкавказьких міст“; П. Ковалів, „Українська мова в світі сучасної науки“; Б. Кравців, „Боплян в українській і чужій історіографії“; В. Кубинович, „Міграційні процеси в Українській ССР за переписом 1970 року“; Юрій Лаврінко, „Історичне тло і попередники РУП“; Т. Бацьків, „Чи Мазепа справді запросив Карла XII в 1708 році?“ Ярослав Палох, „Вибрані проблеми з історії судового процесу на Гетьманщині“; Наталія Полонська-Василенко, „Рюрик та Аскольд“; О. Прицак, „Олег Віщий і Олег Великий Князь Руський“ (по-англійськи); О. Стобба, „Українська Студентська Громада в Москві 1860-х років“; Орест Субтельний, „Зв'язки Пилипа Орлика з турками й татарами (назва інша, довга, стаття по-англійськи)“.

Олександр Оглоблин народився 1899 року. ВУАН плянувала в його 75-ліття влаштувати йому урочистий ювілей, але він відмовився від цього. Тоді рішення відзначити понад п'ятдесят років науково-академічну його діяльність виданням Наукового Збірника УВАН-у. Як бачимо, цей Збірник багатий тематично, до нього долучено і три фотографії Ювілята.

Автор цих рядків і, віримо, що і всі читачі його спів приєднаються до побажань відповідального редактора цього збірника Василя Омеляненка, який кінчає свою передмову так:

„Випускаючи в світ цей Науковий Збірник, Українська Вільна Академія Наук у США сердечно вітає достойного Ювілята — президента УВАН й бажає йому ще багатьох літ життя й творчої діяльності на користь української науки й українського народу“.

(Адреса Академії: 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025. Ціна \$20.00).

Орест Ф. Купринцев, ЧСВВ. ПОХОДЖЕННЯ НАЗВИ „РУСЬ“ В „ХРОНІЦІ РУСЬКОЇ ЗЕМЛІ“ ОЛЕКСАНДРА ГВАНІНУСА З 1611-ГО РОКУ. Серія II. Записки ЧСВВ. Секція I Рим-Торонто. 1977, ст. 296. (В дійсності книжка появилася в 1978 році).

Багато наших істориків і мовознавців старалися пояснювати назву нашого народу й держави „Русь“, яку тепер заступила назва „Україна“. Це робили наші найновіші вчені XX віку, що писали вже за наших часів. Робили це і давніші вчені, між ними і польський історик італійського походження Олександр Гванінус (Gwagninus).

1538-1614, який написав хроніку, що складається з чотирьох частин, в яких є історія Польщі (І-ша частина), Великого Князівства Литовського (II-га ч.), Руської Землі (III-тя ч.) і Московщини (4-та ч.). Друга і третя частини зберігаються в Українському Музеї оо. Василя в Мондері, Альберті в Канаді.

„Kronika Ziemie Ruskiej“ була у великій пошани давніше, хоч в ній багато

козаського матеріалу, і з неї користали такі відомі українські літописці, як Грабінка й Самійло Велічко.

Отже О. Купранець використав численні джерела й літературу, щоб написати що пращо, що має 177 сторінок, бо на 64 сторінках вміщені ілюстрації, на 19-ох резюме англійською мовою, джерела й література займають 27 сторінок, а показник імен — 10.

В книжці о. Купранця маємо 19 „уступів“, що мають по кілька або кілька надійти сторінок. Подасмо деякі їх назви: „Чи від Хамового нашадка виводити?“, „Варяго-норманська теорія походження назви „Русь““, „Давні чужі джерела про Русь“, „Русь у часи княгині Ольги“, „Східні записи про Русь“, „Назва Русь від „Руский““.

Автор прийшов до таких висновків: „Наша найстарша історична література — літописи — поруч племенних назв, уживають на означення української території і її людності княжих часів назву „Русь“, яка і тоді і сьогодні залишається нерозв'язною і відкритою проблемою, коли мова про її походження“.

Є багато теорій про це питання, з яких одні мають силу переконливості, а інші не мають ніякої основи, — як це видно з уступу, що зветься „Таємні імена в Біблії — Гог і Магор“.

Гванінус подав у своїй „Хроніці Руської Землі“ всі ті теорії щодо походження Руської Землі, які були йому відомі, і зовсім не аналізував цих теорій. Отже Купранець обговорює всі ті теорії. Він „свідомий того, що дав деякий новий матеріал — похід до деяких теорій і теж повніше їх обговорив“. Та він свідомий і того, що проблема назви „Русь“ і сьогодні залишається нерозв'язною“.

Автор використав всі можливі джерела й багату літературу про них і кінчає свої дослідні вислідом, до якого дійшов був найбільший український історик професор Михайло Грушевський в 1904 році.

Отже Орест Купранець пише на 231-й сторінці (за М. Грушевським):

„Наша держава зветься в наших і в чужих джерелах Руською, — так зве її „Повість“, араби IX-X сторіч, візантійці (Константин Порфирородний). Вони знають, що Русь — це загально відома назва і заразом центр цієї держави, головний народ-володар; це ім'я переноситься й на той елемент, що передовсім, як Кітум, зв'язував тоді що державну організацію, — на дружинну верству, та що ім'я Руси приліпає до варягів, які перебували на службі в цій державі“.

Автор використав все те, що досі написали в справі чужі й наші науковці, з яких він згадує М. Андруска, Д. Дорошенка, М. Кордубу, Р. Смольстоцького, Ст. Томашицького, С. Шелухіна, Ю. Шереха (Шевельова), В. Шербаківського, О. Прицака. Цікаво читати, навіть не-істориків, які дивні становища займали науковці в справі, чому наша країна називалася була „Руссю“ в давнину. Варто б написати, як приймалася в нас назва України, яка нам заступила давню назву Русь, що її використала Москва для баламучення нашого народу в давній Австрії, називаючи себе і нас одною спільною назвою та не вважаючи нас окремим народом.

Видавши цю цікаву працю, автор обіцяє видати пізніше ще чотири розділи, що тематично зв'язані з темою назви „Русь“.

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN

SOVIET "JUSTICE" vs. HUMAN RIGHTS

The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union.

Edited by AUGUST STERN.

Translated from the Russian by MARCO CARYNYNK

267 pages — hard bound.

Postage and handling one dollar.

Price \$9.95

New Jersey residents add 5% sales tax.

"СВОБОДА" BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Пам'яті Авксентія Дорошенка, сотника армії УНР

У понеділок, 25-го вересня ц. р., у Нью-Йорку упокоївся в Бозі бл. п. Авксентій Дорошенко, проживши 83 роки свого трудовитого життя. Народився він 10-го березня 1896 року в побожній українській козацькій родині в селі В'язівці на Дніпропетровщині, яка за царських часів звалилася Катеринославською. Життя сотника Дорошенка до останнього дня було вщерть переповнене глибокою любов'ю до України, як ширшою працею для добра українського народу і його національного визволення до державного існування.

По закінченні середньої освіти (гімназії), в часі Першої світової війни був покликаний до війська і в старшинській ранзі з початком Визвольних Змагань добровільно вступив у ряди Армії УНР та, як бойовий старшина, взяв участь у боях, боровся за волю України. Ст. п. А. Дорошенко служив у частині, що звалилася „Окремий Кірово-Гірський Гарматний Дивізіон“, під командою полковника, а пізніше генерала Алмазова. Брав активну участь у „Зимовому Поході“, про що свідчить Записний Хрест нагородний йому Урядом УНР, але як „достойний не було сили“, з Українською Армією відступив на Захід, заступаючи в трудних умовах у польських таборках.

Відтак перейшов до Чехо-Словацьчини, потім до Словацької, постійно замешкавши у м. Кошиць. Тут одружився із Марією Гаврецькою і крім праці поштового урядника, включився в культурно-громадську працю. Дім його став притулком (перехідним пунктом) для українців (біженців) з Галичини, які втікали від польського переслідування.

Практична та шира праця його зусиль скрізь і завжди висовувала його на чоловічі пости громадських організацій. По укладі Чехо-Словацьчини, переїхав за родиною (дружина і дві дочки — Олена і Ганнуся) на Карпатську Україну, замешкавши у Хусті. Тут брав активну участь у громадсько-політичній діяльності, був головою Українського комітету, що влаштував на працю політичних втікачів з Галичини, був одним з активних організаторів „Карпатської Січі“, та виконував різні доручення йому важливі функції, зокрема в адміністрації щоденника „Нова Свобода“, до якої зумів підібрати гарних співробітників, і газета, у великій мірі, завдячуючи покійному сотникові Авксентію Дорошенку, скоро поширилась по всій Карпатській Україні. Знайшла дорогу до кожної української хати.

У березні 1939-го року в лавах Карпатської Січі, брав бойову участь проти мадярських військ. 15-го березня переправився Тисою з частинною Карпатської Січі, і перейшовши кордон Румунії, склав зброю прикордонній сторожі Румунської прикордонної сторожі. Переїхав до Січовиць на Закарпаття, а звідти до Великої Бичків, звідти мадяри всіх перевезли до концентраційного табору, до „Варо Лапоша“, де бл. п. А. Дорошенко перебував разом з Іваном та Федором Реваями, братами колишнього прем'єра Карпатської України, Юліана Ревая. Тут бл. п. сотник Авксентій Дорошенко переніс тяжкі муки-тортури і знущання, яких словами тяжко описати. По кількох місяцях не людських терпіння, бл. п. А. Дорошенко разом з іншими політичними в'язнями, мадяри звільнили з концтабору і перевезли до Німеччини на таку працю.

У 1941 році він покинув рабську працю і проти волі прадавців пішов боротися за державність збройною допомогою батьківщини. Німці заарештували його в Білій Церкві, недалеко Києва, і як небажаного в Україні незалежного українського націоналіста заперотили його до Краківської в'язниці на „Монте Люпі“ разом з сотнями інших українських патріотів, і тільки з кінематографією вийшов він на волю і знову з'єднався з своєю родиною.

По закінченні війни прийшов до України, де він працював на Дніпропетровщині, а в 1949-му році опинившись в ЗСА, далі тяжко працював на хліб щоденний, на утримання родини. Не дивлячись на тяжку фізичну працю, продовжував активно працювати для добра української громади в Нью-Йорку: тут був провідним членом місцевого Відділу ОДВУ, а рівночасно включився в працю української православної катедрі св. Володимира в Нью-Йорку. На церковній ниві працював понад 16 років, спочатку як член Ради Товариств, потім членом Контрольної комісії і останню, повних 10 років на пості церковного старости, виконуючи цей почесний і відповідальний обов'язок із самопосягання.

Попередні константи і в'язниці надломали його здоров'я, і хоча часто тяжко було йому прийти до катедрі, але регулярно з'являвся щоденно і свята, хіба що вже зовсім був неможливим. Осиротив свою дружину Марію, доньку паніматку Олену з мужем о. протопресвітером Степаном Біляком, доньку Анну з мужем Юрієм Шелаком і внучку Ірину (Біляк) з мужем Петром Проматаревим і Юрієм Шелаком.

Похоронні відправи відбулися 27-го і 28-го вересня ц. р. у Нью-Йорку і Саванні Брук. В середу 27-го вересня у вечірніх годинах, в похоронному заведенні „Квін“ в Асторії, де лежало тіло Сполученої, відправлено Панахиду при великій кількості співпарафії і приятелів. Панахиду відслужив о. протоєрей Володимир Базилевський, настоятель УПЦ-Катедри св. Володимира при співчутті катедрального хору під диригуванням професора Василя Завітневича, секретаря Ради Митрополії. Прощальне слово виголосили: о. протоєрей Володимир Базилевський від ім. катедрі, прем'єр Карпатської України Юліан Ревей і п. Зенон Кузеля від ОДВУ. Похорон відслужено 28-го вересня в Церкві Пам'ятнику. Чин похорону відпра-

вляли: о. протопресвітер Артемій Селенин, голова Світлої Консисторії УПЦ-Катедри св. Володимира в Нью-Йорку. Співав гарно хор катедрі під диригуванням проф. Василя Завітневича. Останнє прощальне слово в Церкві Пам'ятнику сказав знову настоятель катедрі о. Володимир Базилевський.

Покійного воїна сотника Авксентія Дорошенка поховано на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія Первозванного, в Саванні Брук, Нью-Джерсі, де вже спочиває багато українців, чекаючи на Друге Пришесття Христове.

На цвинтарі над могилою промовляли: о. протопресвітер Артемій Селенин і п. полковник Винник, учасник Визвольних Змагань. Він підкреслює всі добрі і шліхетні якості Покійного, як колишнього українського воєнка-патріота.

„Відлітають сірим шнурком журавлі у вирій...“ заупокойна тужлива пісня, під час грудки привітної американської землі спаладали на домовину з рук родини, побратимів по зброї і всіх присутніх співпарафії та приятелів, які шанували й любили Покійного.

Поминання обід відбулися в консисторській залі, під час якого тепло згадували бл. п. Авксентія Дорошенка: о. протопресвітер Теодор Форостій, проф. Василь Завітневич та інші приятелі і висловлювали співчуття родині. На заклик п. полковника Винника передано збірку на українських інвалідів.

І так минуло плідне життя людини, що любила свою Україну і свій многотрапальний український наріч. Тісні останки прийняла доброзичлива земля прибраної батьківщини вільної Америки, куди треба було втікати, щоб далі вести змагання за волю, честь і державність України.

о. протопресвітер Степан Біляк

Адв. І. Бардин — на похороні Папи Павла VI

Канадський уряд офіційно повідомив 10-го серпня ц. р., що в склад канадської делегації під проводом заступника прем'єра Канади Алена МекЕна входять також український адвокат Ігор Бардин із Торонто.

У склад делегації також ввійшли міністер комунікацій Жан Свей, сенатор Стенлі Гайдаш, головний суддя провінції Саскачевану Едвард Каллетон, міністер освіти провінції Онтаріо Томас Белл, міністер освіти провінції Квебек Жак Коттор і канадський посол до Ватикану Пол Трамблєй.

Делегати назначив уряд, щоб відзеркалити „мозаїку канадської культури“, а цей факт підкреслила вся канадська преса, радіо і телебачення.

Адвокат Ігор Бардин був рівночасно репрезентантом Федерації Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців, як також на прохання Владислава Борського, який не мав змоги особисто поїхати до Риму, репрезентував Торонтоський Епархію на похороні Папи Павла VI.

Це високе відзначення свідчить про високу оцінку канадського уряду-вкладу української спільноти у розбудову канадського життя, а зокрема Федерації Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців.

Делегати на лавовищі в Римі вітали амбасадора Канади до Ватикану Пол Трамблєй.

Українська світличка допомагає батькам виховувати дітей.

Н. Н.

Чому баль преси?

(Закінчення зі стор. 2)

рівноправності в американській спільноті постійно на першому місці, також і молоді українці дещо насторожені до різних конкурентів краси та інших імпрес, які могли б понижувати жіночу гідність. Треба нам отже виразно підкреслити, що в нашому випадку це справа вислову, а не інтенції організаторів балу!

Причина, чому урядують такі контексти і чому спеціальне журі вибирає першунів, не лише укладі для молодечої краси, а куди глибше. Йдеться про те, щоб познайомити та зацікавити нашу молоддь українською пресою, яку вона має читати, а цим і продовжити її життя. Крім того розглядаються духовні цінності кандидаток, а перш усього їхню активність в українському житті та знання актуальної української проблематики.

Коли переглядати прізвища цих молодих українців, які від першого Балу Преси в 1971 року брали у них участь, байдуже були вони відзначені чи ні — то бачимо, що більшість із них — це сьогодні позитивні члени української спільноти, активні у своїх професіях і в громадському житті. Чи цей факт не є вже сам по собі вистачаючим, щоб наша громада в ЗСА, а вже зокре-

ма видавці і редактори українських часописів та журналістів підтримували цю імпресу?

Коли візьмемо під погляд більше скло наше товариство, чи навіть родинне життя на нових місцях поселення, то бачимо скільки з роками ми присвоїли вже собі добрих та злих звичаїв нашого оточення і то часом живцем та без заставної. Хто із нас бере участь у американському товариському житті, знає, якою невідступною його частиною є така імпреса, як бали чи бенкети, дохід яких призначений на якусь корисну ціль. Знаємо також, що рідко коли хтось відмовляється від участі чи допомоги в такій імпресі, а вже справді не трапляється, щоб це критикували. Чому, отже, нам поруч усіх інших „перещеплених“ звичаїв не можна було взяти того, що має добру і корисну ціль?

І саме ця добра і корисна ціль хай буде на увазі в усіх тих, хто говорить сьогодні про Баль Преси.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Хор „Прометей“ і танцювальна група „Волошки“ виступали в Честері, Па.

Із надзвичайним подивом належить згадати день 15-го жовтня 1978 року, що став правдивим тріумфом української культури в Честері, Па.

Щоб відзначити 60-річчя Великої Української Національної Революції, яка увінчалася проголошенням Державної Незалежності України в 1918 році, заходом Відділу УККА відбувся в аудиторії Вайлдер великий національний концерт співу й танців, який своєю багатого програмою та виступом її виконавців — згуртував понад 400 глядачів.

Між глядачами добру третину становили не-українці, а між ними промішані особи зі світу наукового, політичного та господарського.

Після відспівання обох національних гімнів Артуром Рогачем американського та Ігорем Кушнірем — українського, програму концерту відкрив та нею провадив голова місцевого Відділу УККА п. Василь Пастушок, який згадав і коротко злюстрував історію українського народу, його тяжке положення під сучасну лору під російським більшовицьким імперіалізмом, а згадуючи про страшний голод в Україні, що його переживало більшовицька Москва в 1932/33 роках, в цей спосіб знизивши понад сім мільйонів невинного українського населення, він попросив присутніх встати з місць і мовчавкою віддати пошани тим невинним жертвам терору Москви.

У далішнім ході програми бесідник накреслював історію обох виконавчих програм концерту, а саме чоловічого хору „Прометей“ та мішаного ансамблю „Волошки“, представляючи присутнім всіх їхніх керівників.

Хор „Прометей“ під мистецтвем керівництва Михайла Дябига відспівав такі пісні: „Хор Норманів“ муз. Вахнянина, „Ой пушу я кониченька“ та „Хор бранців“ музика М. Лисенка.

У другій частині програми цей же хор відспівав: „Пісня“ музика Гнатюшина, „Плотоядів“ муз. Кос-Анатольського, „Карпати“ — „Грай, бандуро“ музика І. Шамо.

Чудові народні одяги, як також збірні та сольові точки кожної пісні держали публіку в великому напруженні і тиші. Глядачі нагороджували виконавців яскравими і безперервними оплесками після закінчення кожної точки програми. Описана публіка привітала хористів та їхнього диригента постановом з місць.

Ансамбль „Волошки“

Двоє дітей вручили квіти диригенту хору п. М. Дябигі та керівникам танцювальної групи п-і Зої Граур-Корсун.

Чистий дохід із цього концерту призначено на стипендіальний фонд для неможливих студентів українського походження.

Під час виголошення спогадів п. К. Степового

У Мейплвуді відзначили річницю жертв голоду

У неділю, 1-го жовтня ц. р., українська православна громада церкви Св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж., відзначила 45-річчя мученицької смерті 7 мільйонів жертв українських селян, між ними мільйони невинних дітей, які померли в тяжких муках, штучно викликаного совєтським урядом голоду в 1932-1933 роках.

Отець Іван Наконечний, настоятель церкви Святого Вознесіння по відслушенню Літургії відправив Панахиду, попередивши її відповідним словом англійською мовою заявивши, що він це робить для тих всіх, що не розуміють української мови, але вшанування пам'яті замучених голодом і пов'язана з цією подією програма-доповідь, спогадів, мистецька частина будуть перепроваджені в українській мові, по панахиді в парафіяльній залі.

По відправленні панахиди, яку супроводив церковний хор під керівництвом диригента Л. Харченка та відспівання „Вічна Пам'ять“, всі парафіяни і гості зайшли до церковної залі, де їх при вході було удекоровано чорною стрічкою — на знак жалоби присвяченої жертвам голоду.

Стіл, за яким сиділи: настоятель церкви о. Іван з паніматкою і донькою, голова парафіяльного уряду інж. Л. Гусак та представники прицерковних організацій братства, сестричтва, Клубу Молоді та Ліги Православної Молоді накрили чорним полотнищем, на якому покладено: Хрест-розп'яття Господа нашого Ісуса Христа з горючими свечами по обох боках та житийний український хліб. На цьому хлібі лежав кусочок чорного хліба (сухар) який привезла панна Галина Силинко, членкиня парафії св. Вознесіння з України, з Харківщини в липні 1974 року. Цей хліб (сухар) тут на землі Вашингтона пов'язував нас всіх символічно і духовно з нашим рідним українським народом, з Україною. На полотнищі біля стола стояла картина роботи К. С., яка зображала цвинтар, а на передньому плані велика могила з Біблією і Хрестом на ній, та з Великим Хрестом у головах, над яким висить чорними літерами написана таблиця „У Пам'ять загинувших Жертв Голоду 1932-1933 рр.“

Отець Іван Наконечний прочитав молитву. Відтак хор проспівав „Отче наш“ і о. І. Наконечний поблагословив хліб, а вся зала проспівала жертвам голоду „Вічна Пам'ять“. Настала хвилина мовчоті тиші; присутні огорнуті сумним і жалібним настроєм. Описав Сестрички роздали кусочки чорного хліба з горнячком чорної кави і присутні перенесли думками з почуттям великого болю — туди до Рідного Краю, де 45 років тому відбувалося утворення голоду Москвою „оляти смертю мучеників хліб близькі і рідні“.

Голова парафіяльного уряду інж. Л. Гусак, відкриваючи цю Жалобну Зустріч розповів присутнім, яких було коло 80 осіб, про причини виникнення цієї трагедії і її жахливих наслідків. Він також закликав, щоб не забувати про понесені українським народом жертви й вшановувати їхню пам'ять. Пан К. Степовий, який в ці 1932-33 роки вчителював в одному зі сіл на Полтавщині та який був безпосереднім очевидцем цієї страшної голодової трагедії навіть зі своїх спогадів декілька епізодів.

„Навесні 1933 року, — замість 35-ох учнів, які ходили напочатку, тобто зосени — залишилось лише 9. Частину їх померла від голоду там же в рідному селі, а друга, залишаючи родину батька-матір, ішла невідомо куди, шукаючи рятунку і вже назад не поверталась. Вони або померли від голоду, або були підібрані владою і направлені туди, куди вони вважали за потрібне. Коли по наказу Відділу Народної Освіти, я проходив хуторами, щоб виявити і взяти на облік дітей шкільного віку — я бачив цілі родини вимерлих від голоду.“

Під час виголошення спогадів п. К. Степового студентка коледжу Ліда Думич чистою добірною українською мовою прочитала вірш О. Олеся „В обіймах голоду“.

Поставили замученим жертвам голоду Великий Пам'ятник в одному з міст Америки — Вашингтоні Нью-Йорку.

Поставили пам'ятник мільйонам Жертв Великої Голоди, докажемо світові, що ми, українці є дозрілою нацією, яка вміє шанувати людей свого народу.

Цей Пам'ятник Жертв совєтського народоубивства також буде засвідченням перед світом злочини комуністичної Москви, рокиваючи фальш „мирилюбних“ заяв кремлівських ватажків.

Вечір закінчено відспіванням Жертвам Голоду і всім тим, яких знищили, замучили московсько-совєтський режим, — „Вічна Пам'ять“.

(К. Степовий)

Почесний ювілей В-ва „Дніпрова Хвиля“

Цього року обходиться д-р Олександр Вентоняк 25-літній ювілей своєї видавничої і культурної праці. Протягом 25 років зумів він серед тяжких емігрантських умовин не лише вдержати, але також розбудувати власне видавництво українських книжок і книгарню, загально відомих українській громадськості п.н. „Дніпрова Хвиля“.

Продукція і торгівля книжками належала завжди до найважливіх занять, на яких він не один провадився. Д-р Вентоняк не зражувався невдачам своїх попередників. Передумовою його успіхів були властивості його характеру: купецька здібність, працьовитість і посвяти для загальної справи.

„Дніпрова Хвиля“ приміщується у центрі Мюнхену, недалеко від залізничного двору, у Західній Німеччині. В цій же домі примістилися також різні українські харитативні інституції. Всі вони разом творять важливий центр українського, громадського і культурного життя. „Дніпрова Хвиля“ часом стала улюбленим місцем стрічі і бесіди для багатьох українських туристів, студентів, купців і науковців, які заїжджають до столиці Баварії з близьких і далеких сторін світу. Хто живе серед несприятливих чужини, і роками не чує рідного слова, має тут нагоду наговоритися і нав'язати знайомство і приязнь зі своїми людьми, яких невидна доля розсіла по цілм світі. Кожен із гостей відвідувачів і клієнтів уважав своїм обов'язком купити у книгарні п-а Вентоняка якийсь сувенір у формі книжки, платівки, або мистецьких українських виробів. А вибір книжок і товарів тут є багатий і різноманітний.

Протягом 25-ох років видав д-р О. Вентоняк понад 70 різних українських книжок. Пересічний наклад кожної книжки становив 3,5 тисяч примірників, з яких досі 90 відсотків розпродано. Це гарний оборот і почесний успіх в поширенню української книжки і слова між чужинцями та своїми. У „Дніпрівій Хвилі“ вийшли друком різні романи, оповідання, історичні повісті і наукові праці. Для прикладу згадаю тут кілька головніших: Дорошенко Дмитро: „Нарис історії України“. Оглоблін Олександр: „Люди старої України“. Рудницький Антон: „Українська музика“ (історично — критичний огляд). Полонська-Василенко Наталя: „Запоріжжя 18 віку та його спадщина“. Грищенко Олександр: „Мої роки в Царгороді“.

Крім цих та інших книжок видано ще багато брошур, календарів та карток з побажаннями на свята, уродили і весілля. У книгарні д-ра Вентоняка можна набути не лише його власні видання, але також книжки

інших українських і чужинських видавців. Тут багатий вибір книжок-антикварів. Українці в різних європейських мовах, дитячі книжки, музичні ноти, карти України, мистецькі виробы на дереві, писанки, вишивки, русинські, пошивки і блонки. Зі всіх асортиментів продаються найліпше графоманні платівки з українською музикою і співом. На першому місці йдуть платівки ньюйоркської „Арки“, далі канадської „Русалки“, американського „Монітору“ та інших графоманних підприємств.

„Платівки є великою конкуренцією для книжок“ — каже д-р Вентоняк. Українські видавці книжок стоять від кількох років перед такою проблемою: як розбудити зацікавлення до українських книжок серед молодого українського покоління, яке тут родилося і виросло? На мою думку повинні видавці приступити до видавання українських книжок двома мовами: на одній сторінці український текст, а на другій — його переклад англійською, або іншими мовами, залежно від потреби. На цю двома-м мовою повинні також перейти деякі українські журнали.

Під кінець ще кілька автобіографічних відомостей про нашого Ювілята. Д-р О. Вентоняк походить зі Стругової коло Отині в Галичині. Гімназію закінчив у Станиславові і тут, 1938 року, вписався до Духовної Семінарії. На жаль, наглий вибух Другої світової війни перекреслює його плани. У вересні 1941 року заарештувало п. Вентоняка німецьке Гестапо за те, що станув в обороні нашої Церкви. Гестапо відставило його до концентраційного табору, спершу в Ашвіці, а під кінець війни в Маттаузені коло Лінцу в Австрії, звідки в травні 1945 року звільнили його американці. Звідси переїхав до Вентоняка до Мюнхену де він довго лікувався від хвороби, яку набув в гестапівських таборах. По звільненні зі шпиталю п. Олександр Вентоняк вступив на Українських Вільний Університет в Мюнхені, де зробив докторат у проф. О. Оглобліні.

У 1953 році заснував він зі своїми спільниками видавництво — „Дніпрова Хвиля“. Згодом спільники емігрували за океан, тоді д-р Вентоняк сам перебрав цілі підприємство. Довгі роки було це одноособове видавництво, в якому всі роботи, починаючи від спрямування кімнат аж до роблення корекції і відбирання телефонів виконував він сам без ніякої допомоги. Вкінці одружився із українкою з Франції (Тулою), яка сьогодні є йому великою допомогою і доброю товаришкою життя.

Іван Сеньків

UKRAINIANS IN PENNSYLVANIA

A CONTRIBUTION TO THE GROWTH OF THE COMMONWEALTH

Price: \$6.00 (hardbound), \$4.00 (softbound)

Postage and handling \$0.75

New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦ ІНТЕНСИВНОЇ ЗБІРКИ НА ІІ СКВУ!

До авторів статей і дописів

Звертаємось до шановних авторів статей і дописів, щоб їхні матеріали, по можливості, були написані на машинці і щоб поміж рядками цього машинопису, есентуально рукопису, був подвійний відступ. Редакція приймає тільки оригінальні матеріали.

Дописи про відзначення національних річниць, пов'язаних із специфічною датою, таких як: 22-го січня, Листопадові дні, Крутянські імпрези, березневі Шевченківські свята, різдвяні чи великодні та інші імпрези — присилати не пізніше, як 10 днів після встановлення даних імпрез.

Редакція Колегія „Свободи“

Увага! Чикаго й околиці! Увага!
ЗАХОДАМИ ПАРАФІ
СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ В ЧІКАГО, Іл.
відкривається

УКРАЇНЬСЬКА ШКОЛА БАЛЕТУ І НАРОДНО- СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

при 2255 West Chicago Avenue
для дітей від 5 років життя і старших.
Керівник школи: ЛЮБО ЦЕПІНСЬКИЙ
Адміністратор: РОМАН ЗАЯЦЬ
Відкриття школи, ближчі інформації та реєстрація
учнів в дні:
• субота, 18-го листопада 1978 р. від год. 2-ої по пол. до 7-ої вечора;
• неділя, 19-го листопада 1978 р. від год. 10-ої ранку до 3-ої по пол.

„МОЛОДА ДУМКА“ Ньюарк, Н. Дж.

ВШАНОВНІ БАТЬКИ!
Якщо Ваша дитина є музично обдарована, то значить має слух і голос, просимо записати її до дитячого хору „Молода Думка“.

Вивчаючи пісню, допомагає у збереженні української ідентичності.

ПРОБИ відбуваються щоп'ятниці, в год. 6:30 веч. в шкільній залі при церкві св. Ів. Хрестителя, при Сенфорд Авеню 1 Айст.

Директор Маестро Лев Стругацький
УПРАВА „МОЛОДОЇ ДУМКИ“, Ньюарк, Н. Дж.

Увага! Річмонд, Вірджинія і околиці! Увага!
В неділю, 5-го листопада 1978 р. в шкільній аудиторії при 1307 Lakeside Avenue буде висвітлений фільм „В НЕДІЛЮ РАНО ЗІЛЛЯ КОПАЛА“ і виставка картин роботи артиста-малара Т. КУЗЬМІВА.
Початок о год. 2-й по пол.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрація Квартальника „ДЗВОНІ“
що його видає
Філософічно-Гуманістичний Факультет
Українського Католицького Університету в Римі
перенесена

від вересня 1978 р. до Філії УКУ в Чикаго
Вже появилася 2-ге число. В друку є 3-4 число,
з багатим змістом.
Річна передплата 12.00 дол., ціна поодинокого числа 3 дол.
Замовлення і передплату приймається на адресу:
„DZVONY“
2247 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622
Tel.: (312) 235-9007

Ділимося сумною вісткою,
що 27-го жовтня 1978 року упокоївся в Бозі,
по довгій і тяжкій хворобі в Нью Йорку, Н. Й.,
наш Найдорожчий МУЖ і ТАТО

БЛ. П. ВАСИЛЬ МАЦЮРАК

уроджений 5-го січня 1902 р. в Дрогобичі, Україна.
ПАНАХИДА в понеділок, 30-го жовтня 1978 року,
о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Morton Funeral
Home, 580 Onderdonk Ave., Ridgewood, N.Y. (212)
821-1368.
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в церкві св. Юра
в Нью Йорку, у вівторок, 31-го жовтня 1978 р., о год. 9:30
ранку, а після похорон буде на цвинтарі в С. Бавіл Бруку,
Н. Дж.

Про молитви за душу Покійного просить
в глибокому смутку:
дружина — МИХАЙЛИНА
син — СТАНИСЛАВ

Нью Йорк приготується...

(Закінчення зі стор. 1)

ганізацій, зокрема молодіжних — Пласт, СУМА, ОД-УМ, комбатантських та інших. Комітет звернувся також з проханням до Ієрархів Українських Церков, щоб вони своїми закликами і дорученнями допомогли спонсоризувати цю протестну Маніфестацію, яка відбуватиметься у 45-річчя голодової облоги в Україні.

Пані Ірина Куровицька висловила думку, що як тільки допише погоду українці повинні з'явитись на маніфестації в національних одягах, жупанах, вишивках тощо, що надаватиме похолоді відповідного кольориту. Корнель Василь пропонував просити до масової участі духовенство усіх наших Церков, бо це морально скріплює україн-

ські громади і вони тоді не почуватимуться осамітненими. До Маніфестації активно включиться також Все-Громадський Комітет на чолі із С. Букшавою, який недавно успішно перевів відзначення 45-річчя голодової облоги в Україні.

Багато корисних порад про підготовку до Маніфестації та інформації про СКВУ започає екзекутивний директор УККА мгр І. Базарко.

Всі інші учасники і редактори „Свободи“ висловили сподівання, що з огляду на важливість цієї Маніфестації, яку треба вважати світовою, українські громади вже повинні розпочати підготовку до неї і докласти максимум зусиль, щоб вона випала якнайкраще, бо як висловився один з учасників наради, „Україна потребує нашої всебічної і активної допомоги“.

Нобелівську нагороду...

(Закінчення зі стор. 1)

формується, що вона була „дуже гостра і рішуча“ та що ізраїльський уряд твердив, що ізраїльтяни мають право поселюватися в будь-яких частинах Ізраїля і заявив, що президент Картер знав про ці плани Єрусалиму ще під час на-рад в Кемп Дейвіді.

Не зважаючи на цю нову перешкоду, переговори між делегаціями Єгипту та Ізраїля у Вашингтоні продовжуються і то до великої міри завдяки президентові Картерові, який переконав президента Садата не відкликати своїх представників, хоча єгипетський уряд вже був вирішив покликати їх до Каїру „на консультацію“. У неділю ввечері відбулася неофіційна сесія, в якій взяли участь єгиптяни, ізраїльтяни і представники американського уряду.

Щодо Нобелівської Нагороди Миру, то назагал світова реакція позитивна, зокрема відносно надання її президентом Садатові, який в листопаді минулого року відбув історичну поїздку до Єрусалиму і промовляв в ізраїльському парламенті, тим розпочинаючи мировий діалог з Ізраїлем після 30-річної ворожнечі. Інші коментатори та лідери держав схвалюють факт, що Нобелівський Комітет признав нагороду теж прем'єрові Бегінові, бо він позитивно відгукнувся на мирову ініціативу Садата.

Проте, як можна було передбачувати, дуже негативно зареагували уряд і преса СРСР, зокрема СРСР, як теж лідери Палестинської Визвольної Організації (ПВОО) та тих арабських країн, які противляться єгипетсько-ізраїльським мировим переговорам. Советський міністр закордонних справ Андрій Громико, який перебував у Парижі, сказав, що призначення Нобелівської Нагороди Садатові та Бегінові є „свого рода жартом“, а советське пресове агентство ТАСС і советська преса твердили, що „світ сприйняв цю вістку з неприхованим збентеженням і обуренням“.

Формальне вручення Нобелівської Нагороди відбудеться 10-го грудня. Цього року було 50 кандидатів на Нагороду Миру, між ними Громадський Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод у Советському Союзі, включно з Українською Групою. Номінованим був теж президент Картер за його заходи в справі миру на Близькому Сході.

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК На медичній Темі

Лікарський довідник.
Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотистим бу-ваєм роботи мистця М. М. ХАЛЕНЧУКА. 336 сторінок.
Ціна 7.00 дол.
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

11-го Листопада, 1978

ОСІННЯ ЗАБАВА

Влаштовує
УКРАЇНЬСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА
при РАТГЕРС, НЬО БРАНСВІК, Н.Д.

Holiday Inn
ROUTE 22, SOMERVILLE, N.J.

початок
8:30

Помолімося за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів
Фонду Катедр Українознавства
Впрен. о. декан Петро Огірко, Вельмидостойний духовний
опікун ФКУ, відслужить двадцять п'ять Заупокійну Святу
Літургію, в п'ятницю, 3-го листопада 1978 року, о год. 8-й
ранку, в УКЦеркві Царя Христа в Бостоні, Масс., за
Блаженної Пам'яті:

ТЕОДОРА БАЛКО
ВАСИЛЯ ТОКАРСЬКОГО
МИХАЙЛА ЮРЧЕНКА
ТЕОДОРА САРАХМАНА
АНТОНА ТРАСКУ
Д-РА ОСИПА ЛЮБЧАКА
ПЕТРА ЛЮБОГО
АЛІСІЮ ЛІПКУ

СТЕФАНА БАЛІЯ
МИХАЙЛА КОЛОДІЯ
МИХАЙЛА
КІЛАРСЬКОГО
МИХАЙЛА БАБІЯ
Д-РА МИРОСЛАВА
ОРОЛСЬКОГО
ВОЛОДИМИРА ХОМУ
АНДРІЯ МОЛИН-МАКА

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. де-
кан П. Огірко 8-го грудня 1978 р.
Всіх ВП. Членів ФКУ просимо про молитви за помер-
лих наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі від-
прави Заупокійної Богослужби, щоб посприяти з нами
в поході молитов до Всевисшнього за тих, що творили
добро.

Вічна пам'ять померлим Членам ФКУ!
ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Регіональний Комітет Яворівщини

і
Редакційна Колегія збірника „Яворівщина“
зі смутком сповіщають Яворівських Земляків
і Громадянство, що
20-го вересня 1978 року помер Іх Член

СВ. П.

Проф. ДМИТРО КОЗІЙ

педагог, мово- і літературознавець та громадський діяч.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Вступайте в члени УНСоюзу!

БАТЬКИ! Загляньте замоло-
ду ваших дітей з найстар-
шою, найбільшою й найба-
гатішою українською націо-
нальною установою поза ме-
жами батьківщини, якою є
Український Народний Со-
юз, щоб забезпечити їм кращу
будущність, в нашій громаді
у вільному світі нового сві-
тового глени!

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

З НАГОДИ ТРЕТЬОГО КОНГРЕСУ
влаштовує

ВЕЛИКУ ВСЕУКРАЇНСЬКУ МАНІФЕСТАЦІЮ

В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНИ І ПОНЕВОЛЕНИХ
МОСКВОЮ НАРОДІВ — ЗА ДЕКОЛОНІЗАЦІЮ
СССР

в неділю, 26-го листопада 1978 року, Нью Йорк, Н. Й.

ЗБІРКА в годині 1:30 по полудні біля готелю Амерікана на 53-й вул., між 7-8 Ав.

В ПРОГРАМІ — похід по 5-й Авеню до совєтської місії; В КОРОТКІЙ ПОЛІТИЧ-
НІЙ ЧАСТИНІ виступлять визначні українські дисиденти і американські політичні
діячі.

Закликаємо все Українське Патріотичне Громадянство, а зо-
крема Молодь, всього Вільного Світу масово взяти участь у
Маніфестації, доказуючи тим, що доля наших Сестер і Братів в
Україні є нам близька і дорога.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-
АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЬО ЙОРКУ
ГОСПОДАР МАНІФЕСТАЦІЇ

З нагоди Третього Світового Конгресу відбудуться:
а) ВЕЛИКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОНЦЕРТ в Карнеті Гол, четвер, 23-го листопада
1978 р., год. 6:30 веч.;
б) КОНГРЕСОВИЙ БЕНКЕТ в готелю Амерікана, субота, 25-го листопада 1978 р.,
год. 7:30 веч.

BILL BRADLEY

Democratic candidate for the U.S.
Senate from New Jersey

UKRAINIAN AMERICANS OF NEW JERSEY —

On the basis of Bill Bradley's firm commitment to the cause of human rights, his first hand familiarity with those conditions in Ukraine which are of concern to our community, and his openness and responsiveness to our advocacy on behalf of the Ukrainian community, we endorse and recommend Bill Bradley for your electoral support on November 7th in the New Jersey senatorial race.

New Jersey Ukrainian Americans for Bradley:

Dr. & Mrs. Myroslaw Bych, Mrs. Helen Makymuk, Mr. & Mrs. Nestor Olesniuk, Mr. & Mrs. Ihor Olesniuk, Dr. Walter & Arcadia Olenak-Petryshyn, Myroslaw and Camille Huk-Smorodsky, Dr. Yaroslav and Olga Stawnychy, Dr. and Mrs. Jurij Trytiak, Mr. and Mrs. Konstantyn Wanio and Bohdan and Bohanna Kuszniir-Wytwycky.

Paid for by New Jersey Ukrainian Americans for Bill Bradley
Authorized by Bill Bradley for U.S. Senate.

Увага! Лівай Веллі і околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
А.Лентанської Округи
повідомляє, щоОРГАНІЗАЦІЙНІ
НАРАДИ ОКРУГИ

відбудуться

в суботу, 4 листопада 1978 р., о год. 6:30 веч.
в залі Українського Гогольського Клубу
при 706 1st вул., ІСТОН, Па.
НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців.
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

До участі в нарадах запрошуються всіх членів Відділових Управ, членів Контрольної Комісії і делегатів останньої Конвенції наступних Відділів:

44, 47, 48, 124, 137, 147, 151, 288, 318, 369, 438

У нарадах візьмуть участь:

Марія Душник, заст. головного президента УНС
Анна Гарас, голова ради УНС
Степан Гавриш, старший обласний організатор УНСПо нарадах відбудеться
СОЮЗОВА ЗАБАВА
з нагоди 85-ліття „Свободи“наказ Управи Округи запрошує все Громадянство Округи
Лівай Веллі, як також союзів сусідніх Округ.Грас місцеву українську оркестра ГОРОШКА.
Початок години 9-та веч.
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:Михайло Колодуб
посередній головаАнна Гарас
голова

Дмитро Мушастий, касир

Стефан Муха

Секретар української мови

Стефан Колодуб

Секретар англ. мови

Вступайте в члени УНСоюзу!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
в Балтиморі, Мд.
повідомляє, щов неділю, 12-го листопада 1978 року,
о год. 3-й по пол.
в Домі св. Софіїпри 2615 30-та вул. Північний Захід, ВАШІНГТОН, Д. К.
відбудутьсяОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців.
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах обов'язково повинні взяти участь члени Округної Управи, Урядовці і Конвенційні Делегати УНС наступних Відділів:

15, 34, 55, 81, 148, 260, 290, 320, 337

У зборах візьмуть участь

Василь Оріховський, головний організатор УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Богдан Ясінький, голова

Остап Зенюк

секретар

Іван Малко

касир

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
в Нью Гейвені, Конн.
повідомляє, щов неділю, 12-го листопада 1978 року
о год. 2:30 по пол.
в залі Українського Народного Домупри 961 Ветерсфілд Авеню, ГАРТФОРД, Конн.
відбудутьсяОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців.
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах обов'язково повинні взяти участь члени Округної Управи, Урядовці і Конвенційні Делегати УНС наступних Відділів:

12, 23, 52, 54, 56, 67, 68, 84, 101, 138, 207,
253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414.

У зборах візьмуть участь

проф. Іван Телюк, головний контролер УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:проф. Іван Телюк
посередній головад-р Михайло Снігурович
голова

Тарас Сливинський

секретар

Василь Добчанський

касир

В Україні

ЗАОХОЧУЮТЬ МОЛОДЬ
ДО „ВІЙСЬКОВО-
ПАТРІОТИЧНОЇ“
ПІДГОТОВИ

У київській „Молодь України“ надруковано передову „Юноармійська зв'язка“, в якій сказано, що „Військово-технічна революція, яка змінила весь характер радянських збройних сил, підвищені вимоги до морально-бойових вартостей воїнів поставили перед комітетами вимоги всебічного підлітків глибоко-патріотичне виховання молоді. Завдання сьогодні полягає в тому, щоб розвинути в підлітків глибоко-патріотичні почуття, любов до соціалістичної батьківщини, інтерес до вивчення вій-

ськової справи, потяг до служби у радянській армії та військового морського флоту“. Ідучи за цими напрямками, комітети ЛКСМУ влаштовують військово-патріотичні гри — „Зірниця“, „Орля“ та інші.

Але не тільки ці гри „потребують“ дальшого удосконалення“, але їх потрібно більше, бо їх плекають одні й ті ж самі колективи, а цілий ряд районів від „цієї праці відстає“. А треба, — сказано в статті — щоб молодь, відбуваючи різні військово-патріотичні гри „загартувала волю й тіло, опанувала навички військової підготовки, пройшла першу початкову сходинку нелегкої солдатської науки“.

Увага! Бостон й Околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в неділю, 5 листопада 1978 р., о год. 3 по пол.
в залі Української Католицької Церкви
при 143 Форест Гіс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Округного Комітету, Конвенційні Делегати і Відділові урядники таких Відділів УНС:

178 в Манчестер, 181 Топшам, Мейн, 224 Сейлем
і 238, 307, 374 в Бостоні.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців.
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван Фліс, головний президент УНС
УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує О. Твардовський

ВІДБУДУТЬСЯ
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
УКРАЇНСЬКОЇ
СПОРТОВОЇ
ЦЕНТРАЛІ
АМЕРИКИ
І КАНАДИ

Згідно з повідомленням Управи УСЦАК, чергові Загальні Збори цієї спортової Централі відбудуться у суботу, 4-го листопада ц. р., на Союзівці. Крім звичайних точок — відкриття, вибору Президії Зборів, відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів, звітування уступаючої Управи і Контрольної комісії та вибору нової Управи, на порядку дня є теж важлива точка — обговорення видання історії-збірника українського спорту.

Хоча праця над цим виданням вже виконана на 60 відсотків, то для остаточного і кращого закінчення та ширшого і вірнішого

навілення подій, потрібна ще допомога спортсменів і зокрема управ спортових товариств, зокрема спортових діячів, що мають, або мали в минулому, відношення до українського спорту. Тому участь зацікавлених авторів на цих Зборах є кончею. Управу УСЦАК робить усі зусилля, щоб на ці Загальні Збори прибуло якнайбільше число учасників, делегатів і представників усіх наших діючих спортових товариств, Клубів і активних спортових ланок молодечих організацій. Крім цього, є багато різних актуальних справ, яким слід віддати належну увагу.

Саме для цього і вибрано місце Загальних Зборів на цій популярній оселі УНСоюзу, де до диспозиції Зборів будуть відпущені вигідні приміщення. У суботу ввечері відбудеться спільна вечеря для усіх учасників. В потребі нара-

HELP WANTED

MACHINISTS
Experienced In Operating

- ENGINE LATHE
- MILLING MACHINE
- DRILL PRESS
- RADIAL PRESS
- NC EQUIPMENT
- HORIZONTAL BORING

*Planer Operator

Must own set-ups and work from drawings with minimum supervision. Day and night shift openings available. Outstanding benefits program. Modern plant and equipment.

APPLY IN PERSON

Standart Tool & Mfg. Co.
738 Schuyler Ave. Lyndhurst, N.J. 07071
Equal Opportunity EmployerWhile we feasted
our eyes on the scenery,
the mosquitoes feasted on me.

Paradise Found.

The only vacation trip Marge and I ever took was our honeymoon. Money was in short supply, so we figured it'd be terrific fun to camp out on the Appalachian Trail. Start our life together in a veritable Garden of Eden.

Well, while we feasted our eyes on the scenery, the mosquitoes feasted on me. I was riddled with bites. Marge came off second best in an encounter with poison ivy. After that, we swore we'd never go anywhere again until we could do it in the grand manner.

That was the start of our vacation kitty. Every chance we got, we'd buy U. S. Savings Bonds and stack them away. As soon as the kids were grown and on their own, we were going to take off. We kept dreaming and the Bonds kept growing.

About six months ago, I called the family together and announced that Marge and I

would finally take our vacation. In Hawaii. We were gonna shoot the works. Tour the Islands. Laze in the sun. Nibble on pineapples and lychee nuts. And do exactly what we wanted.

Well, we finally found paradise. It's been a great vacation. And two people never deserved it more. I did go down to the airline ticket office the other day to book our return flight. But, instead, I just turned in the tickets.

As they say in the Islands — "Aloha!"

U. S. Savings Bonds can help pay for that dream vacation. So join the Payroll Savings Plan at work or buy Bonds where you bank.

A little planning can go a long way.

Take
stock
in America.

ди продовжуватимуться в неділю до полудня. Кімнати слід замовляти адміністрації Союзівки, тел.: (914) - 626-5641.

ВІСТКИ УСВТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“
— ОШЕН КАВНТІС.К. —
2:1/1:1]

Юніон, Н. Дж. — У неділю, 8-го жовтня ц. р., в четвертій rundі першостів Першої Дивізії Шейфер Ліги Нью Джерсі „Ч. Січ“ здобула свою другу перемогу сезону вислідом 2:1. Переможні голи для „С. Січі“ стріляли: Охрименко і Данігін. Крім них, в складі „Ч. Січі“ в звіттовій грі виступили: Бриді, Паньків, Попович, Парк, Мельник, Р. Букачевський, Ганич, Д. Бакун, М. Букачевський, Ю. Бакун, Калинович. Провідник Михайло Паливода.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“
[ЮНАКИ]
— НОРД АРЛІНГТОН СК
[ЮНАКИ] — 5:3

У своїх других лігових змаганнях сезону юнацька дружина „Ч. Січі“ перемогла своїх однокласників в Норд Арлінгтоні вислідом — 5:3. Голи для „Ч. Січі“ здобули: Презимирський — 2, Петрух, Маркус і Пенцак. Крім згаданих, в складі „Ч. Січі“ виступають: Д. Василік, Шудлюк, М. Федоренко, Р. Василік, Сосак, Гбур, О. Калинович, Петрух, Ништіт, Стефуриншин, В. Федоренко, Т. Кігичак. Провідники — І. Хамуляк і Я. Петрух. Тренер В. Ткач.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“
[НОВАКИ]
— ОКЛЕНД СК [НОВАКИ]
— 0:7

Наймолодші „Січовики“ зазнали високої поразки на виїзді в Окленді. В складі дружини виступають: Український, З. Іванків, О. Іванків, Б. Гбур, Ленінг, Смішквич-Декерт, Хомик, Я. Твардовський, Роланд, Маклін, Бортник, Шоланський, Д. Кігичак, А. Менцінський. Провідник Андрій Гбур, тренер С. Касіяненко.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ
КОШИКАВКАРІ КИЄВА
В КРАКІВСЬКОМУ
ТУРНІРІ

Кошиківська дружина „Будівельник“ Київ взяла участь у міжнародному турнірі в Кракові, Польща, в якому зайняла третє місце. На цей турнір за трофеєм „Голуба стрічка Вісли“, „Будівельник“ приїхав без чотирьох своїх найкращих кошиківкарів: Ткаченка, Білостінного — змагунів збірної СССР, а також Кобзєва й Хоменка. Крім нагороди за третє місце, індивідуальну нагороду отримав змагун Шальнів, який здобув найбільше точок у цьому турнірі.

ЧАША НАЦІЙ
В УКРАЇНІ

В кінці вересня у Фекані, Франція, відбувся традиційний міжнародний турнір стрільців із лука, в якому вперше в історії взяла участь збірна України.

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНССУБОТА,
4-го Листопада 1978 р.

НЬО ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Дністер 361-ий Відд., о год. 2-й по пол., в домі Т-ва в УНДомі, 142 Друга Авеню, з таким порядком: відкриття і читання протоколу з останніх зборів, звіт фін. секретаря, звіт про діяльність зборів та збирання чл. вкладок. Простіться чл. прибути. Якщо на визначену годину не буде потрібної кількості членів, збори відбудуться 15 хвилин пізніше і прийняті ухвали будуть важливі обов'язуючі. Канцелярія Т-ва відкрита кожного віткріа і п'ятниці, від год. 6-ої до 8:00 веч. — Управа.

Крім 13-ох європейських країн, в цих великих змаганнях виступали збірні ЗСА, Канади і Австралії. Збірна України, в якій крім майстрів цього спорту В. Ковпана і В. Михайленка, виступали молоді змагуни, здобула перше місце і таким чином привезла в Україну „Чашу націй“. У жіночій групі збірної України, що саме виграла цю чашу, виступали: Валентина Ковпан, Надія Окліш та Олександра Живко, усі зі Львова. Головними суперницями В. Ковпана були американки: Л. Джонсон у польовій стрільбі і І. Давбенек. Між юнаками найвлучнішим в турнірі був американець М. Кіннен.

ПЕРЕМОГА
КІЇВСЬКОГО
„СОКОЛА“

У чергових змаганнях Вищої Ліги СССР гавківкарі київського „Сокола“ перемогли у себе вдома при участі 5000 глядачів дружину „Торпедо“ Горький вислідом 2:0.

ЗА ЧАШУ ЧЕМПІОНІВ
ЄВРОПИ

Згідно з жеребом проведення Європейської Фелерації Копаного М'яча в Цюриху, Швейцарія, черговим суперником київського „Динамо“ в другій rundі змагань буде шведський клуб „Бальмо“. В минулому чемпіонаті Швеції „Бальмо“ виграв 15 змагань, 8 ремісував і 3 програвав, відношення воріт — 41:19. Вісім змагань „Бальмо“ входили до збірної Швеції, що брала участь у світових першостях в Аргентині.

ХУТРА! КОЖУХИ!

Великий вибір хутряних виробів чоловічих і жіночих, безпосередньо з фабрики, готових і на замовлення.

Маємо також найновіших фасонів, легкі, елегантні кожухи місцеві й імпортовані.

Усі наші товари високої якості, а ціни найдоступніші.

Пам'ятаймо, що якість — не випадковість, а багаторічний професійний досвід.

Наша фірма існує в Нью Йорку від 1961 року. Розуміємо по-українському. Наша адреса:

VIC LUST FUR CORP.
307 7th Ave., N.Y.C. 10 Fl.
(між 27 і 28 вул.)
Тел.: (212) 989-3034HELP WANTED
• COUPLE •ПОДРУЖЖЯ
Догляд над малим тенісовим клубом, передмістя Нью Джерсі, догляд над 4 тенісовими кортами, клубовим домом і землею. Даром апартамент плюс добра платня. Дешо англ. мови. (201) 762-1517HELP WANTED
• MALE-FEMALE •ПОТРІБНІ
КЕЛЬНЕРКИ
до українського ресторану на Менгетені. Знання української й англійської мов.
Тел. (212) 254-1956
На повний час або кілька годин.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА-
УКР. ПОГРЕБНИКЗаймається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 853-2475191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630Директор ЮСІФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Займається влаштуванням похоронів в каплицях, похованнях в кожному районі міста. Похорони по мінімальним цінам.